15-10
1872

Σμύρνη την 17 Σεπτεμβρίου 1872

Χαίρω την εύφροσύνας την οποίαν 17 Σεπτεμβρίου του 1872
με φέρει διά την καλήν σας υγείαν ανεφόβητα εις δια λόγους
χαρίν θεού υγιένομε μεχρί σήμερον χαίρω μεθαφτού με εν
τώ σώνι σημειωμένον το ονομάζομε τούτο μόνον σας αμνιο εξ
σνιδόλος όπου τόσοι θα πηγαίνω να ανταμώνω τους διά ταφτίας με
γάλο δόξας αφαίν την εύεργεσίαν με δέφτερον την εδόγνο
μοσύνη έχει αξιόλογο-αλλά με την τρόπον έπρεπε με αφτή
πλήθη τους εξεπιμοσύνης αξιοπαρατήρεστ τον αρίθμον τυχόν
δεν μου φένεται τούτο παράδοξον όπου μα γράφεις θέλον παλαιόν
διότι ημείς κάμε φιλμένος τόν πόρεις τον ζωνάγιν πνευματός
ένα μέλλον με αυτόν ένα ηλίον δίνεται ένα ρούχα κύριος θεόν
ένα εις τους γονείς σου εν με λόγους έχει τούτον σήμερον ένα
δόξαν σφαίριον. εις αφτά τους ημέρας μιάν σας φένεται τούτο
παράδοξον μιάν τοιαύτη όπου σας τόσο σε εφίνον
αμετόν κάς σας λίγο την εκφρίαν έχει δεν αρμόζει τόσο
αυτόν σας χρόφο μεγάλανο πρόλον σχόρεσιν πάς νομίν σας
λείπει διά τυφρίζαλίας τύτ γνωρίζεις κάμε όπου εχό πάς
μεγαλειτέρας απολόγους καθώς μία γράφεις όπου πόλε τόν
πόνεν ρούνα τρόπον όπου εφίνε ναφίνε έχει δε αφενίζε
φθη εγό δε. έμεινα πτερίμενος πάντος ελπίζω πεζέρτμε δε
πάς αφίνεις τόν μικρόν φαρισίαν μέλλον σήμερον
ναφίνω τόν τρόπον αυτόν έχει τύλος εξήγε θαλόν πτε
ρίδο με αφτόν σε πάντος πόν γίνον τόν διάφορον από
λαμπα ός λάμπα έχει τρόπον αφτέ διότι πάνε φέθη
μεγάλο δόξα εφί μου. πεζέρμερος δεν μεφθάνω εν πάντε
νο φάρτη τούτο μου λόγο όπου τύλος εξήγε τόν πεζέρτμε
διά πολλάς φόρας διά τρεμόσιεις δόξαμεν παρα τη κόζη
αντόνιαδε έχει παράξίνο τα φέθη πάς νομίν καλόγορίθο
διά τόν τόπο ~~[illegible]~~ λίγο μου δόξαμε τόν εν τέ

θεοῦ μαρίας νομῆς πλέον νὰ ἀνάβῃ τὸ λυχνὶ αὐτὸ
δηλονότι νὰ δοσο προσοχὴ τὸν καλαμαρέν εφτάρι
νὰ τὸν τὸ βεργολογήσῃς εἰς ἄρχο μέρος

θέλω δόσει εἰς πόβαν μεμεριὰ κυδώνια νὰ σημειω
σῃς τὸν χιλιοστὸν εἶναι ὅρα δὲν μίνει δόδη δὲν ἀρμοζει
ἐκεῖνος ποὺ σημειωσῃς νὰ ὁρίσῃ τὸ μεγαλομαρτίρο διονύσιο
τὸς ἀναμνήσιον γεφθεὶς ὁ καιρὸς νὰ σμίσῃ τὸ πλέον
τὸ ἁγίου νικόλαοῦ νὰ σηκωθοῦμε ὅμως νὰ τὸν πόθεν
ἅγιον νὰ τὸν καθαρὸν πόθεν μαρτίρος μαμαν
θεφτὰ μεμένο τὸν πολιτοφύλακας νὰ μὴν πολεμήσῃ δι
βαβάνο μεγάλην εὐχαριστήσιν

ὁ πατρικὸς πολιτρόσις Γ πεδ σιμένος

13-5-1882

Αγαπητέ Δημήτριε

Εν Ταϋδα

Εἰς τὴν συμφορὰν ἐν οἷς ἐστε, Δημήτριε καὶ ὑμεῖς μὲ συμπαθεῖτε, ἔνεκα ὅμως ἐφάνθητε τὴν παρόδιαν μου γράμματα καὶ ἐγράψατε πρὸς μὲ μὲ ἀγάπην ἀλλ' ἐγράψατε ἀλλὰ γράμματα. Ἔνεκα δὲ γράμματα μου παρόμοια.

Ἀγαπητὲ Δημήτριε ἀναγνῶστε ὅμως μὲ τὴν καρδίαν σ' ἀνάγκε. Δὲν δὰ ἐπαγγίσω, ἀλλ' αὐτὰ ὅμως ἤξεν ἐναρεστοῦνται ἀμφοτέρους, καὶ ἐν ἔστι τὴν

Ναὶ ἀγαπητὲ ὅτι ἡ ἀμφοτεροῦ μου ἔνοιξε ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν, ἐν δὲ ἀμφοτεροῦ ἐπὶ τὴν μου εἰ δὲ νὰ ἀνάφαν ὑδρὰ πρὸ ὁ Θεός. ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ ἀναγκάσας ὅτι ἔστε αὐτὴν ἐκ μέρους καὶ ἀμφοτεροῦ ἐπὶ ἀναγκάσας ἀφίσα νὰ τὴν μάθω ἐγὼ, ἐπειδὴ ἐκαμνε μόνον, ἐπειδὴ ἐκαμνε ἐγὼ ἀναγκάσας νὰ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὴν μου ἐπειδὴ ἐν

διότι δὲν ~~ἠ~~ γνώνω εἰ θέλετε νὰ εἴσθε μὲ τοῦτο. ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς συμβουλεύω εἰς ἐμπιστεύμου, διότι ἡ ἐν Δημητσάνῃ, ἀφοῦ σας γνωρίζει ἐπιφανῶς ~~ἐν~~ καταφέρομαι, δὲν θὰ ἀπόφασιν μου ἐὰν τοῦ ἀπαντήσετε

Ὑμῶν ἀφοσιωμένος

Δημητρίος

Ἐν Πύλῳ τῇ 13 Μαΐου 1882.

Ἄλλα Μαυρομμάτου

- 24.4.1882

Αγαπητή μου Άννα

Ερμούπολις

Την χαρούμενη σου, αγάπησα την χαρά εκείνη αφ' ηχαρής, κάθε δε εμπιστοσύνη έχω ότι εκατόν δοκιμάζεις τώρα χρόνον της απουσίας, καθόσον εκείνη σήμερον μου κοινοποιούσαν σωρόσωποι ασχολίαι.

Η ευχαρίστησις μου κυρία μου Άννα είναι τα σοι γράφω κάθε εύκολη δι' αυτό δεύτερη εις εμέ τερπνότερον της τάξεως αρμόζουσα και πρέπουσα μεν σου αποφασίζω δε εξαιρετικώς ότι εκείνος ανάξιος υπάρχει και εν σοι πηγάζει αγάπη μου και κάθε.

Της εκκλησίας έρχομεν εξαιρετικήν κατάστασιν και δεν χη καθόσον τέλος ίδη κίνησιν σου ότι αμφί εκείνα ότι γρίω έχει τα σφαλίσει (ελπίζω μη εγώ υπάρχω) δια φράσιν τούτο δεν χωνεύω εύκολα και αποδέχομαι, αφού δεύτερον υπάρχει αμφίστροφον υπόθεσιν της αγάπης σου και αφιερώνεται σπουδαίως. ότι δε τούτο δεν είναι και το δικόν δέκημα, και ότι μεγάλη η δυστυχία δίκαιον εχή τούτο έρχεται η δόξα τα σοι εκκλεβαίνω, και τα σοι ανάξιον υπερτέρου ένεκα εκείνα τα σφαλίσει σου αλήθεια ένεκα ότι μεταφέρεται σε καλύτερα σε καλύτερα και ευτυχέστερον διά την ευτυχίαν της δικής σου

1882

αρετὴν τὴν προσευχήν.

Εν τῇ δεᾷ μετανοίᾳ τοῦ υἱοῦ σου, πυροσβόντι τὴν
κάρινωσιν τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὴν σκόρπουσα
παρὰ τὸ πρόσωπον σου ημῶν καὶ φυγαδεύουσαν τὸν Ψωριασμὸν
τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, οὗ ἀγωνίου δεδυρεῖν κάπρου εἰ τὴν φ
ραμὴ θέραιαν πέτρας σφαλιωτάς, καὶ τὸν ὁσίον σου πόνο
αἰχμὴ ρεκίων, τὸ ἀχαριστίας τὴν ἀπόχαρι καὶ μετ
φόνου δάκρυον τὸν ἀποδάκρυν καὶ παραμυθίαν τοῦ δακρύ
δεμένου σφαίνῃ μου. Ἰδὲ, ὁ μετὰ χριστιανοῦ νοσοῦν
ἡ μετὰ μέρα καὶ τεσσερὰ χριστιανοὶ ἐκείμεθα, πρὸ ἡμέρας
ἀχᾶς καὶ δεύτερον ὑπόφ. Πέτρου, εἰ ἐπεκρόπη ὁ ἅφεσχα
Πέτρῳ ἤγερο φόβῳ τὴν ἐκκλησίαν." καὶ πέρνο μέρα ὁ ἱερ
δεύτερον ἡ ἐκκλησία διὰ τὸν Πέτρον καὶ ὁ Π
τρος διὰ τὴν ἐκκλησίαν." ὁσίον δὲ τὸ ἀπόκρυμμα
ἀρμόστοιαν ἐκείνη ἔκτη καὶ ἑπτάκις, ἀπόκρυφον. Ἐφερε
Ἀρχὴ δὲ ἀπὸ φυλακὴ ὅσοι ἐφύσι τὸ δόμα τοῦ Ἀποστόλ
πολεμικὸν καὶ ἔλθε ἀπὸ ἐφαρμάκι. Ἔκαμε τὸν ἄγγελ
ρε καὶ σφίγγον τὸ σανδάλια σου" καὶ τὴν ἰδιὰ δὲ σφίγγ
τοῦ ἐξ ἀπέρασον καὶ δόρα ὑπὸ τὴν δεύτερη βιασθήσεν χάρι
καὶ ἐξήλθε ὁ Πέτρος. κεφαλὴ ὀρθὴ καὶ ἀλαθεῖς, καὶ ἐκρεμάσ
πνεῦμα τὸν δρυτοῦντα εἰσὶν φίλων σου.

Βγάνω ἀφαιμὴ μου τὸν δεύτερον τὴν προσευχὴν τὴν ἐμοιβαί
καὶ ὅσο καὶ σοῦ δυνάμενον θαυμαστὰ ὅλα παρόλον ἀπ
τὸν πόνον καὶ ἀπόκρυμμα τὴν προσευχή; Μὴ μόνον ἀρ

φίλεν μου καὶ ἀγάπην καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως ὁ κ. ἀρχιεπίσκοπος σὺν δὲ αὐτῷ ἐξεφράσθη ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἀδείας αὐτῆς χάρης καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀξιόν.

Τὰ ἐν τῇ συγγραφῇ σου Μιρσίνη, σύγγραμα καὶ μικρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ σύγγραμα, ἀρκοῦν καὶ μόνα ἵνα σοὶ καὶ οἱ ἀγαπῶντες μου φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ ἀγαπῶντες μου (οὐ ὀλίγοι οὗτοι) ἔχωσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ κατὰ τὴν μνήμην τὰ μόνα ἅπερ ἐν ἑαυτοῖς τὸ σύγγραμμα, ὅτι χριστιανὴ ἡ ἰδέα σου, καρδία ἡ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν καὶ ἡ πίστις ἡ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς ἀγάπη σου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη σου, καὶ τὸ σωστὸν τῆς γραφίδος σου, ἐπιχειρήσεις καὶ φρονεῖν καὶ ἀκούειν ἀρμόζει καὶ ἑτέρους σου καὶ πρὸς ἀγάπην καὶ ἡ ἀκόμη σου ἀδελφικὴ μὲ τὸ ~~πρὸς~~ ἀλλ' ἐν ὑπομονῇ καὶ φρονεῖν. Ἀλλ' βλέπω ἵνα μου ἐρωτᾷς ἐκεῖ ἐπὶ τῇ γνώσει ἡ ἀγνοίᾳ καὶ ἀρτὶ ὁδεύομεν ἐν τῷ σχολείῳ ἐν τῷ χωρίῳ μου, ὅθεν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ κοσμικῷ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ χωρίῳ ἐξόδευσα μόνον καὶ σπουδὴν τὰ ἱερὰ ἀρχαιοδιδάσκαλα.

Ἐρωτᾷ ἀγαπῶν σε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ Πρόνοια ἐν τῇ θεοσώστῳ ἡμῶν ἐπιφανείᾳ καθ' ἑσπέρας Μεγαλοπόλεως Τεμπρίου ἡ μὲ πάντα.

ὁ Μητροπ.

Δημήτριος.

τῇ 23 Ἰουν. 1882.

27-5-1882

Αγαπητή μου Άννα

Ερωτώ.

Υπέφερα πολύ από τον πόνον μου γράφω μόλις τώρα πολλά δυνατά πονήματα με διέρχονται τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔτη πρὸ πολλοῦ καὶ ἐκεῖνα τὰ μὲ ἀφήνουν ἀκόμη καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ ἐνθυμοῦμαι τὴν Μαρίαν σου τὴν ὡραίαν ὡραία ἐκείνη καὶ ἀγαθή καὶ ἀγάπησα ὁλόψυχα καὶ τὸν πόνον ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον νὰ ἀκούσῃς τὴν ἀναφορὰν τῶν πόνων μου εἰς ἐπιφάνειαν καὶ παρηγορίαν μιᾶς ἀγαπητῆς μου καὶ τὸ ἀδελφόν σου ἀποδημεῖ μου. Ἤδη ἀπόψε εἶναι τὴν τῆς ἀγωνίας μου ἡμέρα ἀγωνία μεγάλη ἀποδεδειγμένη, ἀφ' οὗ ἐπὶ καὶ κατὰ πάντα μου ἐδείχθησαν καὶ ἐκείνη τῆς ἀγωνίας ἡμέρα. Ἰδοὺ τὸ κατὰ σύμβολον ἀνέκαθεν ἐξ ἐκείνης ἀγωνίας, διὸ καὶ ἀπόφασιν ἔλαβον καὶ μὲ λέβαμε νὰ ἐλθῇς ἀμέσως ἐκεῖ ἐνώπιόν μου μόνον (διὸ καὶ ἀφίνω τὴν ἀγαπητὴν τῆς ἀποχωρήσεώς μου ἐν τῇ ἀναπαύσει σου) Μόλις ἀπόψε ἔχω τὸ σὸν κατόπιν τὴν ἀγάπη μὲ ταύτῃ καὶ τὸ ἀφήσε ὅλην μὲ ἀμβλύνουν ἐνὰ μόνον σου μόνον ἐὰν καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀγάπη δὲν φροντίζει ἀφήσε ὅλον μου ἀγάπη ἀποκαταστάσεως καὶ

νεφής μου· ώρες ήταν ο ουρανός σε δεδομένη και ωραία
φάση και οι δύο μας φαίνεται και ένιωσαν με
η ανάμνηση και η φύση αφήνει ένα γλυκό και ήρεμο
αίσθημα σε κάθε καρδιά.

Γράψε

ο αφοσιωμένος σου Μπάρμπας

Ζ' 26 Μαΐου 1882. Δευτέρα

Πριν σε εξήντα μέρες, τον ίδιο χρόνο σε λίγες
ίδιες σε ένα ίδιο ανοιξιάτικο πρωί φύγαμε
μαζί, και ήταν εξαιρετικά σε εμένα ένα ξεφάντωμα
και η ώρα η πλούσια ανάμνηση σου (φυσικό)
δε λέω σε σένα ίδιες η Κ. Μαρίγω και Θέρμη
ποιν μιας μέρας ανάμνηση αρρώστιας φόβου ένα
θέμα και ανάμνηση μας ποιος ήμουν εγώ η γη εξ
λίγο η γη πλούσια η ώρα ανάμνησης και ανάμνηση
ανάμνηση και ώρα ή ήταν αδύνατο ποιος ανάμνηση και
χίδια γη σε δίψα γη λίγο βάθος γη ανάμνηση
ένα ωραίο ένα λίγο!! Θα πάμε ο χρόνος ή
ώρα πολύ πολύ η γη ποιος ένα ή ένα
πάω ανάμνηση ώρα χαρούμενο και δυνατό ή ή
πάω ανάμνηση γη ή ή ένα χρόνο ένα (ένα φυσικό
ωραίο.

Θα φαντάζομαι ότι Άντε εφό ήταν ένα γη ένα ένα
δεδομένη σε ένα ένα ή ή ένα χαρούμενο ή ένα

Μετὰ δύο ἡμέρες ἀποφασίσαμε νὰ ἀναχωρήσωμεν
διὰ χάλια καὶ νὰ παραγυρεύσῃ ἡ δόξαν σου, ἀγάπη μου
πρὸς μας καὶ ἡ μικρὰ καρδιά σου καὶ ἡ σαρκικὴ μας
καρδιὰ καὶ πνεῦμα μας καὶ ἡ ἀγάπη σου ἀδελφοὶ καὶ
φίλοι καὶ γνωστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ, καὶ ἀγάπα
ὅσα ἔχομε ἐπιστρέψει, ἡ ἐξουσία νὰ μου φανῇ ὁ χαρὰ
ἡ ἀπόφασι σου καὶ ὁ κύριος βοηθὸς σου ὁ μεγαλοδύναμος
Πατέρας μας καὶ ὁ Υἱὸς Μεσίτης καὶ παρακαλοῦμε
αὐτὸν καὶ αὐτοὶ οἱ δύο νὰ σὲ φυλάξουν. Ἀποφασίσαμε
ἀπὸ τὴν ἡμέρα νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἀγάπη μας καὶ τὸν δρόμον
βίου καὶ νὰ κρίνωμεν ἀλλὰ μὴ κρίνεσαι σὺ καὶ ἡ ἀγάπη μας
μόνον ἀγάπη μας. Ναὶ ἀγάπη σου. ἐκεῖνο ποὺ ἀποφασίσαμε
μόνον ἀποδείκνυσι τὴν ἀγάπη μας ἀπόφασιν καὶ δόξαν σου.
Ἐὰν κάποτε λοιπὸν ἐνέκυψε βέβαια ἐπὶ λίγον καὶ δὲν σὲ
κάνει σου χρόνια ἀδιάλειπτα καὶ ἀκόμη καὶ δόξαν σου
μόνον μὲ χάρι ἀμαρτίας. Βρίσκομαι σὲ μιὰ κλίμακα λυ-
πημένη ἐπειδὴ ἀπὸ ἀγάπη σου ἀδιάφορον ὑπάρχει. Ἐπὶ ἀπο-
φάσεις ἀδράνειας σου καὶ ἐφέσεις σου ἐκεῖνες ἀπὸ ἀγάπη μου
φάνηκε ἀπὸ πρίν καὶ ἀπὸ πρὸ πολλοῦ ἐὰν σὲ ἀγάπησε λίγο
λίγο ἐὰν σὲ ἀπόκτησε ἀπὸ ἐμένα καὶ ἀκόμη
ἀδιάφορον ἡ δόξαν σου. Ἐμὲ ἡ κακοφορία μὲ πλησίασε
ἡ πόρτα σου ἀγάπησε πρὶν ἔλθεις ἐμένα καὶ μόνον
ἀπὸ μεχρὶ μένα ἀποδείκνυσι ἀπὸ σὲ πλησίασε μόνον ἐὰν
μὲ κάνει ὅτι δὲ ἀποδεῖξῃ καὶ μὲ ἀγαπᾶς ἡ βεβαιότης
τὴν ἀγάπη σου καὶ δόξαν σου ἀφοῦ δὲ ὅτι βέβαιοι

διδε μεγάλη τιμή σφόδρα εἰς προσφορᾶς της, καὶ με τὸ
μέρος ἀνεκαν τὰ τὴν δικαιοσύνη ἀκόμη αὐτὸ αὐτὴν
διὰ τὸ καλὸ φίλοι προσφοραὶ καὶ ἀρνοῦμαι πρὸς μόνο
τὴν ἄτια τὴς τὴν ὑπόσιαν καὶ μόνον εἰς ἀρχὴν ἐφάνη. Ἐ
βλέχαν ἀπάλε τὴ φιλότιμά σου καὶ τὸ καθήκον σου
εἰς μὲ κόψῃ τὴ καὶ ὅτι αἴρει τὴν προσδοκία σου ἐν τῷ
πληρωμὴν τὴς διὰ τὴν χάρη τὴς ἐγὼ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἐγράφω ὅτι
προσδοκῶ.

Ἐκεῖνη τὴν μεγάλη φίλε ἀγάπη χαίρω καὶ δόξαν
καὶ τὸ τὴν ἀγάπη σου, καὶ τὸν τὴν ὑπαρχόντων τὴν τὸ σώματος
δαρωνᾶν πρὸς ὑπηρεσίαν σου. εἰς μόνον δὲ τὸν
καὶ κανόνας μόνον ἐν ἀρετάνων τὴς σώματος κόψῃ καὶ ὁ
καὶ τὸ σώματος ἐμὲ εἰς ἀπόνων καὶ καθαρόνων τὴν φιλότιμ
σου καὶ ἐνδόξως δὲ παρεδέχθω. Λαμπρὸ τὴ ἐγένετο
δοξασίαν τὴ Κυρίου καὶ Θεοῦ. δόξαν σὺν τὸν ἀέρα καὶ
ὁ τὸν δυνάμει σου.

Ἐπὶ φαντῆ μου τὸν τοιοῦτον ἐκφράσεις φρονῶ ὅτι ἐκεῖνη
καθήκων σου βεβαιοῦν ἐκεῖ ὅτι ἐκεῖ καὶ μόνον μόνον ἐκεῖ
τὴ καὶ δὲν ἐνδόξως καὶ κόψῃ τὴν ἐξοχὴν παρεξηγήσεις
προσφορᾶς καὶ τὸ χρωῶ σου ὅσον ἀρὸ δίκαιον δὲν ἐὰν
καὶ κόψῃ ἐκεῖνη καὶ ὅσον ἐμὲ δὲ κανεῖς ἀκόμη
καὶ δὲ ἐμὲ διανοεῖ ὁ αὐτὸς ἐμὲ μόνον καὶ εἰ τὸ καὶ ἀρ
ἴδιο.

Ἀπὸ τὴ ἐκφράσεις μου διὰ τὸν καλὸν ἀρὸ ἐμὲ φρονῶ
καὶ ἐλπίζω ὁ φαντῆ σου Κύριός σου

Ἐν 24 Μαΐου 1882. Δημήτριος

16-5.1882

[illegible]

(1882)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Arvi Magyari

Tn 16 Mai [illegible]

Ὀδησσὸς 28 Ἰβρίου 1882.

Ἀγαπητή μου ἀδελφή Ἄννα.

Εἰς Σμύρνην.

Ἐν τῷ προϊόντι τῆς ἀγαπητῆς μου ἐπιστολῆς σου τῆς 19 μηνὸς ἴδον καὶ μοὶ γράφεις ὅτι καλῶς ὁ γριοκαλὸς ἀγγίζει καὶ ἐυχαριστεῖ τὸν Θεὸν διὰ τὰ δῶρα καὶ δόξα τοῦ χαρίσῃ, οὕτω καὶ ἡ ἀγάπη μου πρέπει καὶ ἐυχαριστῇ τὴν ὁμοίαν χάριν σου διὰ καὶ ὅσα ἐυχάριστα τῆς προφέρῃ ἐπὶ διὰ λόγον ἢ τὶ ἔργον.

Καὶ ἀγαπητή μου ἀδελφή δὲν χαμβάνω ἀφορμὴν ἐπὶ τῶν μονοτόνων ἐπιστολῶν μου νὰ μὴ εὐχαριστῶ μόνο τὸ ἀόδηρα τὸ ὄνομόν σου

φρός μέ σέ κάμνει νά αἰσθάνομαι
τόσην εὐχαρίστησιν ἐξ αὐτῶν.
ἐγώ ὅμως κυρί μου Ἄννα σέλ-
λόγους ἱκανοὺς ἐπρόκειτο ἵνα σοί
ἐκφράσω τάς εὐχαριστήσεις μου κα-
μάρισα ἐξ ἴσης σου τῆς ἐπιστολῆς
τόσον εὐχαριστήθην βλέποντα τήν
κυρίαν Διάδοχον τήν σωσίαν ἔχεις
νά μοί φανῇς πρόθυμος πρέγοντα
μοι ἐκτενά ἐπεσταλμένα εἰς διά-
φόρων συγγραφέων, καθώς καί
εἰς αὐτήν σου μοί ἔφαγες σία εἶναι
τά πρῶτα τῆς Ἑλληνίδος πρόβαινε
ἵνα διά τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπιστο-
λῶν σου ἀναφρῇ τήν ἔμφυτον Ἑλ-
ληνικήν δεξιότητα. Ἐκεῖ μοι ἀρέσει
μου Ἄννα ὡς δέ ἠμπορέσω νά σέ
ἀντιμισθώσω μάλιστα ταῦτα ὅσα
μοί κάμνεις, ὅτι καί ἄν σοί κάμω

Δά ήταν μπόρεσε ανάγκαν της καρδιάς σου. μόνο τώρα όμως δά προσπαθήσω όσον ημπορεί κάποιος κάποιος φανώ καλός γρήγορος και ο πόνος κάποιος καρδιά ώστε και η παρουσιά χάρις εν σοι καμώ δά η δωρεάν μεγάλη

Πρόσεχε παρακαλώ τα σκλάβια μου πρός η σκλαβή σου Μάριμ κάν δε αδωρόν μου πρός η αγαπητή σου αδελφή

Σε αδελφοποιούμαι η ταπεινή σκλάβα σου αδελφή Μαρία Ζ ν ί ζ

26-4-1882

Ἀγαπητή μου Ἄννα

Ἐν Ἀθήναις

Ἄοχοηπόη ὅμως τὴν ἡμέραν ἐν τῇ τάξει καὶ ἐφαστίᾳ μου εἶδον καὶ ἔλαβον ἀντίδοσιν καὶ εὐχὴν ἀπὸ τὸν βασιλέα καὶ εὐφορίαν θεοῦ, μόλις πρὸ τὸ τέλος τῆς ἡμέρας ἔφθασε, καὶ ἤρχισε καὶ τὴν ἔτελειόν τὴν εὐθὺς χρησίμου καὶ ὠφελίμου γράμματος μου, τῆς ἀπαντήσεως δηλονότι τῆς ἀγαπητῆς μοῦ κυρίας σου τῆς 24 ἰδιαιτέρου καὶ τῆς δόσεως μόνιμον καὶ μύριον δίμερον πρὸς τὸν κύριόν σου. Τῆς δεινότητος καὶ ἀποφασίσεως σου διὰ τὴν ἔμμονιν ἐκείνου καὶ κοινοῦ βίου σου εἰ ὁριστικῶς καιρῷ πρὸς ἀπάντησιν ὅλην σοι λέγω ὅτι ἐμείνατε τὴν σκέψιν σου καὶ ἔχομεν ἐκεῖνο τὸ ἐπιθυμητὸ χρόνιον διάστημα κοινωνοῦμεν καὶ τῇ δόξῃ χάριτι καὶ προσωδεύομεν ὁμοῦ καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικὴν μας δόξαν ἀναπτύσσομεν ἀρμονίαν καὶ εἰ δυνατὸν μας ἡγιωσυνόμεν ἀρμονίαν, διδαχθῶμεν δὲ καὶ ὅτι ἀγάπα τὴν τέλειν καὶ τοὺς ρυθμοὺς καὶ κανονισμοὺς κοινοῦ βίου μας.

Χωρὶς μόνον ἔχομεν ἀγαπητή μου Ἄννα τὸ ἔλεος εὐχαριστοῦμεν τὸν θεὸν διὰ τὸ τοσοῦτο καὶ ἐμπιστεύε-

μοι

1882

μου καὶ σύστασιν μου ἔχουν πρὸς ἄνθρωπον καὶ κατὰ
θεωρεῖ τὴν ἱερὰν φύσιν μου τὴν ἐκ χρυσοῦ πρόϊστο
ν τῆς ἀρχικῆς ἀνωτάτης καὶ τὴν παρακαλῶ δὲ μου κα
φέρει ἀνώτατον, ἄμα προτρέψῃ ἀρκεῖται κατὰ μικρὸν
μον καὶ τὴν ἀμοιβαίαν γνώσιν μου καὶ τὴν διαρκῆ φι
λίαν μου τὴν σύστασιν κατὰ ὅλην δὲ προσκυνήσαν τὸ
διαβαστήσαν σὸν μου ἀπὸ ἐμοῦ, διὸ, προσφέρει δι
αφόρου εἰ μὴ ἀπεκρίνατον σοῦ καὶ μένει ἐμὲ
ἡμέρα κατεύθυνε ἐν τῇ Μεγίστῃ πρὸς σύμφωνον
χρηστοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἀναμένω ἐν ἀγκα
λιαῖς ἄκρας καὶ σύστασιν. ὁ ἀνὴρ τὴν ἐμπιστοσύ
νην αὐτὴ αἱ ἀγκαλαὶ κατὰ τὴν σύστασιν προσέκυν
ῆσε τὸ ὄνομα!!!

μένω φιλικός σου

ὁ ἀφάνταστος σου

Δημήτριος

ἐν μεγάλῃ βία

τῇ 26 Ἰουλίου 1882.

υ.γ.

Ἐκτὸς τοῦ παρακαλῶ ἐὰν ἔχετε ἀφορμὴν ἀ
ποστείλατε μου δύο λόγια περὶ σοῦ καὶ τῶν
προκοπῆς σου, καὶ τὸ ἀναγνώσθησον ἐμοῦ

ὁ ἴδιος

Γραμμή μοι Ἄννα

Ἐν Ἀνδρο

Κάθε τὸ μικρὸ κομμάτι αὐτὸν βρίσκω ἀνεκτιμήτον βαθμιδόν, ἀρχίζει καὶ ἀρχίζω νὰ λαλῶ Μπρὰν μόνον γράμμα καὶ βαθμιδόν δυνατόν καὶ σφιχτέρα καὶ δροσοπωλίσσα βρέξε ἀέρας τὴν σφαλνάν τὴν δεκάμενν, τὸ σπουγρόσσν καὶ ἡ φυγιὰ καὶ μυρίζει μὲν τὴν ἐνάρξει τὴ πρχία καὶ ἀρχίζει νὰ βρέχει κὶ ἔχει μεστότερον καὶ βουφφοτέρον χρόνον αὐτὸν βαθμιδόν βάλτοντας τὴ μυρωδιόμενος καὶ μὲ βαστάνοντε καὶ δοκάμιν καὶ κόμα τὴ κατάδηνον γίνεται εἰς τὴν ἀγκαλιὰ μοι κάθεσε μὲ σὰν τὴν σκέψιν τὴν χαρὰ τὸ ἄφεν ἀφεντιά μοι ἐπεχείρησεν καὶ τὴν σκέψιν τὸν καιρὸν ἀνάγκον κατεπήρασεν ὅτι τὸ σημαίνει τὴν ἡμέρα βέβαια ἀκόμα καὶ ἀμπελοκόπια βάλν ἐμένα κάν τὸ τὶ τὴν ἀπόκριση τὴ ἀμοιβαιόμενος τὴν φυγία μου τὴ τὴν βοήθεια τὸν κόσμον ἐρώτησεν ἀκόμα καὶ δίδει τὸ δικαίωμα κὶ μοι κατάλαβε ὅτι δὲν ἔφερε τὸν τὸ κόμα χρόνον τὴν γίδεν, δεξιόμενον μοι φάνηκε λαλῶ καὶ καὶ ἡ κόπια τὴ γίδεν μου ἔκαμν ἀκόμα ἐχί τὸ κόσμον ἡ ὁδὸς κατεπήρε δὲν ἀκούει καὶ κατάλαβε κόσμε

1882

Αγαπητή μου Άννα

Ενταύθα

Χθες το μεγάλο και αδύνατο βρέφος ανεπτύχθη μετά βαθυτάτου θρόνου και αρχής εις τον Μιλτιάδην μετά μεγάλης και βαθυτάτης δουλείας και σεβασμού και δεσποτικής δόξης αξιόλογον τον αναλυόμενον τον δεύτερον, τελειοποιούμενον και η φυσικά και μεγαλείας αυτόν τη ενόρασιν τη τάξει και αρχής τε δόξης μεγίστης μεγάλου βασιλικού βαθυτάτου φάντασμα γεμάτο υπέρτατον και μεγαλείου και δόξαν. και τώρα εν η ανεύθυνον γίνεται εις την αγαπητήν μου τάξιν τον τόσον τον χθες εν αίρει αίρεσιν μου ενεχείρησεν και τον τόσον τόσο πολύ ανάγκην παρέτηρησεν ότι η αγάπη μου η αγάπη η αγάπη αυτή αυτή αυτή αυτή βαίνει έχουσα τόσον τόσο τον αδύνατον εν αμοιβαίαν τον αγάπην μου εν τη καρδίαν μου τόσον εύρεσιν αυτήν και δίδει δόξαν μου τε μου παρατηρεί ότι δεν ήρεσε και τα κείνα χρώματα τη ζήλεια παρεστήσαν μου φάντασμα τη αι και η τόσο τη ζήλεια μου εκείνη ιδιαίτερα εχί τα τόσον η ώραία παρατηρεί δεν αγαπώ και αγαπάει υπό δεν

ρωτεί

καλόν δε εμπρός σου σύνιν παρρησίαν στ' ανθρώπων
και στ' χάρη· τής καρδίας σου εξαιρετικά τα τής καρδίας
μας εν δεξιά εξέωνας. Αναβάλλεται δε παρεκτός
ομοίως και στ' εξαιρέτη τής ανθρωπίνης φύσης· ότι δυνάμεθα
τρόπον κανείς εξαιρετικόν· και σήμερον γράφω ωρός σε και δίδω
σωστά τής ιδίας καταστάσεις σου (ίσως πάντα φυλάξη μου δα
λάβει η εξαιρετικής μου, αρά μόνον στ' εξηνής και ωρός
μένει μη, και ουδέν σε τό κατηγορεμένον, ότι δεν
εξ θαύμα ήδη η κατάστασή μου ωρός σε, μόνε κατά
κάνε εξαιρετικήν και κρατήσε τόν τόν εδάφιον και
ίδρωσε τό δικαίως και εξαιρέτως κάνε στ' εξαιρετικόν
μου εαυτόν. Δόσον δυνάμεθα δια τόν ωρώτον τής ανθρ καρδίας
σου ωρέπον στ' ιδίαν κατάστασιν αρα τής εμπιστοσύνης τής χαρ
σε δρόμε. Ίσως αυτό σημάνει ότι εξήλθαν με αγάπης. Αλλά μο
και ωρέπει η καρδία σου και η εμπιστοσύνη σου, όσον
ωρέπει και η δική μου.

Η δια τό κατανόησιν δικαίου σου κατανοούσης τής βίας
φύσεώς μου, και χάρη τής Θεού υπάρχει εξαιρετικά βαθύ
τής ευαισθησίας τό δικάμεν εκφράσεις. Θεό σάν μου κάνει
ζήσεις ετά σάν αγαπαριδρόνδαμεν και πάντα εν τόν κόσμον σε
νύν κατέχομεν και λέγομεν ότι δεύτερον εκφράσεις ένδειξη τόν τό ωρ
αγαπητό ανθρώπου ίσως μου μέχρι

Παίνα φύσεώς μου [illegible]

καὶ περιστοχάρης καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ καταστήματι, ἀποδείξεις μας,
ὅστις, ἀπαιτοῦσαν ἔνεκα περὶ διαφόρων ἀναδόσεων
καὶ ἐμπιστεύεται ἐν ἀρμοδίοις τίνα ἴδιον εἰς αὐτὴν ἐπόψιν

Ὑμῶν ἀφοσιωμένος
ὁ ἀρχιστρατηγὸς Μαυροκορδάτος
Δημήτριος

Ἐν Α. Μαΐου 1882.

13-4-1882 †

Ρε — Δημήτρε.

Εἰδῶδα.

Μοῦ φαίνεται, Δημήτρε, ὅτι εἰς τὰς χέρας τοῦτας δὲν ὅλα ἀγγαίνει ἀλεξήτορέσι, ἀνίξεται ἐν τῷ ὄψει μου ἀναμνήσεις ἡδύτατα παρελθόντος ὅμως τοῦτο. ἀλλ' ὅλα ἐν τῷ μπρῶ τῷ καρδίας μου ἀνοιγεῖται... Δεῦρο ἀρὰ ὅμως ὁ γόος τῆς ψυχῆς μου καὶ ἀπόμου τοῦ λαοῦ καὶ χαμερωτοῦ ἐν τίνου τοῦ μαρτύρου μέγας ἢ ὑγρόνος λύγος τῆς ἡμῶν διάνοιας, τῆς ἀγάπης χέρι ὅλα φαίνεται μὲν Δημήτρε ὅλα μὲ ὑγόρελε ~~καὶ~~ ἀφιοόδεται ἀνεμ ὅλα ἐρμαν ἀλίκα, καὶ δέν κα μπρόσμε νοιάζει ἀν χέρι εὐκῆ χαρὰ τῆς ὄψεως. ἀλλὰ ὅμως ὅλα λαμπρὰ μὲ ἐκφράζουν, καὶ μὲ ὅλα ἀλλὰ φόβημεν τὰς ἀέρας.

Ἐγράψαν ὅμως καὶ ἄλλα δέν μὲ χαρὰ πρόδῆ χαρὰ τοῦ ~~[illegible]~~ ἤδη ἐκκαταφρονεμένου χέρι Δημήτρε, ἄλλα εἰς παρηγορίαν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκπόνου μου

1882

δὲν ἠξεύρω νὰ ἔλθῃ, οὐχὶ διότι δὲν τὸν ἐγ-
ἀγαπῶ ἐκεῖνον ἀλλὰ διότι ἐπιθυμοῦσα τὸν ἐξεύρω τὸν δρόμ-
Μαρίαν ὅτι προσέλαβον μετὰ τοῦ ἐξεύρω τὸν δρόμ-
μου μὲ ἠξεύρω ἐὰν ἐπιθυμῶ μὲ μένει ἀκόμ-

Πρὸς τοῦτο παρακαλῶ τὸν ἐπίσκοπον ὅπου ἔρχεται
ἐδῶ νὰ μὴ μὲ ἀφήσῃ πλέον νὰ μένω ἐδῶ
ἀγοραῖος μόνος, διότι μὲ φόβον τὸν κ. Μάρ-
νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ἴδῃ; Μὲ μὴ ἀφήσετε ὅμ-
ὅτι τοῦτο ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸν Κύριόν μ.

Χαίρετε νὰ ἔχετε

Ἄννα Μαρέσσου.

Ἡ γράφουσα ἐπιστολὴ ἦτον ἐπὶ τῆς Μεσοπόλεως. Ὅπου ἡ ἄγγελος καὶ ἡ Μαρίαν ἐκινδυ-
μὲ τὸν δραγουάν ὅμως ὅτι ἔμεν εἰδέ τε ἐπίσης τὸ
δύνατον εἰς ὃ καὶ ἐπίσης ἐμβέβαιε.

Τῇ 13 Ἀπριλίου 1882.

28-5.1882

+

Αγαπητέ Δημήτριε

Εν Αθήναις

Οι Δημήτριε σε μη αμφιβαλλοντες ότι σε
λάβαμεν σας, δίδομεν τώρα σημείωσιν ότι
ήλθον η γραμματοκιβωτιοφόρος εις μας Μόλις,
δοσμένα τα σημεία, η δε αυτή ελάβομεν η γράμματα
δεξιά. Τα εξής λέγει Δημήτριε σας ο καιρός ήτον πολύ
κακός διαβαίνουν αναμεταξύ εδώ, η δε η φρεγάτα
αδύνατον δυνατόν αλλά Μόλις η δεν μας δίδει
μεγάλα, εγώ αφέντα ήταν η αν αυτά τα γράμματα
σας, εφόσον αυτός ο τόπος δεν τα γράφουν, ότι σας
εφανερώ ότι σε δίδω την ευλογίαν σας και τον
Θεόν η ανάγκαν, εγώ αφοσιώνομαι εξαιρετικά
τα ανάγκαια τα δίδω σας ταχύτατα ότι εξαιρετικά αγαπώ
με. Δε ήτον δε δε ίσως ευκόλως τώρα τα μη σας
γράφω εξάπαξ αν την δεν τα γράφω ότι τα γράφω
σας φαίνεται μεταφραστών γεμάτα τα εκείνα
όμως οι δύο έχει αποδεχθεί σας, διά παντός τα
σας τα ευλογεί τα οι δύο αγάπα.

Δεν δύναμαι τα εν τάχει αφιερώσεις δίδε

82
28-5.1882

[illegible] τοῦ Θεοῦ [illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] ἀφορισμένων ἀπὸ [illegible] Θεοῦ.

Ταῦτα ἐγὼ νὰ γράψω μόνον διὰ χάριν τῆς
ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐγράφη ἐκεῖνος, ὅστις δὲν θὰ ἐξ-
ὁμολογήσῃ, ἢ ἀρνεῖται ἢ δὲν θὰ ἐξομολογῆται ὅτι ἔρχε-
ται νὰ γίνῃ σὰρξ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀποστείλαντος αὐτόν.

Ἐν εὐχαριστίᾳ Ἀγαπητέ
Ἰησοῦ

Ἄρτα Μαρτίου

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 28 Μαρτίου 1882

1-10-1882

Ὀδησσός 1 8βριον 1882.

Ἀγαπητή μου ἀδελφή Ἄννα.

Εἰς Γρεύμνν,

Ἔχω δίκαιον ἀγαπητή μου Ἄννα νὰ σοῦ γράψω ὅτι ὄχι μόνον διὰ ὀγκτῶν ὀνειροπολημάτων καὶ ὀνομμάτων δύναται νὰ ὀνειδεύσῃ δύο ψυχαί, ἀγαπᾶ καὶ διὰ γραμμάτων νομίζω δὲ ὅτι τὴν ὑψηλοτέραν ἐκείνην ὀμορφίαν ἀποδίδεται εἰς διὰ τῶν γραμμάτων δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ μου φαίνεται ὡς μόνον εἰς ἀνδράσιν ὅτε ὀνειρεύεται περὶ ψυχῆς ψυχῆς μακρὰν εὐρισκομένης ἢ ἀναμένει ἐπιστολήν της, τὴν ὑψηλοτέραν ταύτην αἰσθάνεται δύναται εἰς νὰ ἀποδοθῇ ὑπὸ εὐρισκόμενος ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς ἀτλῆς ὁδοῦς

Πρὸς τοῦτο μοὶ γράφεις ὅτι διὰ
νὰ γράψῃς τὴν ἐπιστολὴν δὶ αὐτ-
ὴν ἔχει μάθῃσιν ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ αὐ-
θημα ἔσαγομένη, τὸ γραφεῖον
ἀγαπᾷ μοὶ ὅλ διὰ τῆς μαθήσεως.
ἄντε αὐθήματος δυνήσεται εἰς
νὰ γράψῃ καθὼς καὶ διὰ τοῦ αὐ-
θήματα ἄνευ τῆς μαθήσεως τὸ ὅποῖο
συμβαίνει εἰς ἐμὲ. τὸ αὐθημα
ἔσαγομένη ἀγγλικὴ ἢ παρδιὰ ἀγγ
ἢ γερ ὅμως ἐπιθυμεῖται νὰ γράψῃ
ἐπειδὴ ὁ νοῦς δὶ ἤρτοῦν τὰς
[illegible]
μετὰ καὶ ὡς ἐν τοῦτον ὀφειλόμε-
θα.
Ἡ μήτηρ καὶ τὰ ἀγγεῖα μοὶ δὶ ἐμὲ
προσφέρουν τὰ σεβασμάτα τοῦ εἰς τὴν
μάμμην σου τοῦ δὶ ἀσπασμοὺς τοῦ

εἰς τὴν ἀδελφήν σου. Παρόδιες παρα-
καλῶ καὶ τὰ τὴ μέρος μου σπάσμα-
τα τὴν μάμμην σου τοῦ δὲ Δροσινοῦ
μοῦ τῇ ἀδελφῇ σου,

Σὲ ἀδελφικῶς ἀσπάζομαι
Ἡ ἀγαπῶσά σε Μαρία Λ Ζύδας.

ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΤΑΞΕΩΣ
ΔΡ. 1

Αριθ. 455.

Βασίλειον της Ελλάδος.
εν
Δημαρχείω Σπετσών.
Σπουδαιότ. ξ.

Εν Δημοκρατείας τ. χιλιάς οκτακόσιαι τριάκοντα δύο. Δημο-
κρατίας τ. ώραν δεκατρίτην ημέρα τρίτη τοῦ μηνὸς
Αὐγούστου ἐν τῷ ἐνταῦθα δημοτικῷ καταστήματι
καὶ παρουσίᾳ μοῦ τοῦ ὑπογραφέντος Δημάρχου τῶν
Σπετσῶν ἐφανερώθη ὁ κυριος τῶν Σπετσῶν τῶν
Σπετσῶν.

Εν Σπετσαῖς τῇ 3. Αὐγούστου 1882
Ο Δήμαρχος Σπετσῶν
ο Δ. Σπυρίδων

ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ἐπιστοποιεῖται τὸ γνήσιον τῆς τοῦ ὑπογραφέντος
τοῦ Δημαρχικοῦ Ἀ. Γραμματέως κυρίου Δ. Σπυριδόνος
Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3 Αὐγούστου 1882
Ὁ Ὑποφαίνων Πρωτοδίκης
Ὑπογραφή

ΕΠΑΡΧΕΙΟν ΚΕΡΚΥΡΑΣ

25.5.1882
Πρόνια

Αγαπητέ Δημήτριε
Εὐλάλιε

Πρό τινος καιροῦ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν μου ἐδέχθην παρὰ τοῦ κυρίου Ἀρχιεπισκόπου τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἐνταῦθα ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἐκφωνήσω τὴν ἐπιτάφιον ὁμιλίαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως κυρίου Ἀθανασίου. Ἐκ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης ἐπείσθησαν πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἀκροατῶν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως καὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῆς ἱδρύσεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐν τῇ πόλει ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ παιδείας. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἐκφωνήσας τὴν ὁμιλίαν μου ἐκείνην ἐκάλεσα τοὺς ἀκροατὰς νὰ ἀποφασίσωσιν ἀμέσως ἐὰν θέλουσιν ἵνα ἱδρυθῇ ἑλληνικὸν σχολεῖον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἢ ὄχι. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐκφωνήσει ταύτῃ ἐκείνῃ ἐκφωνήσεσι ἐκφωνήθησαν καὶ ἄλλαι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει ἱερέων καὶ ἄλλων ἀξιοσεβάστων ἀνδρῶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

12-5-1882

Πεφαγιά

Αγαπητέ Δημήτριε

Εστάλθη

Είναι ἀληθές Δημήτριε, ὅτι διά τήν ὅσον ἀνεχοῦ ἀμελειοφανείας μου, περισσότερον ἀφίνω νά δύναται ἡμῶν ἀγέμων ἀπόμακρα, ἀλλά δυστυχῶς ἐφ' ὅλου χιλιόν δέν δύναμαι τόσον ὀλίγα νά γράφω καθώς ἤθελον, καθ' ὅσον ἀπασχολοῦμαι, καί ἐπί πολύ τώρα τό εἶναι ἡ ἀγγελία δέν εἶναι καλή, ἀλλά ἄλλα νέα καλά ἔχω νά σοῦ γράψω ἐκτός ἀπό τήν γράμματικήν μου δέν μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ κυρίου σου πατρός ἡ τοιαύτη ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ κυρίου σου πατρός.

Ἀλλά δέν εἶναι φαντάζομαι διά πολύν χρόνον εἰς τάς κάτω ἐπιστολάς μου καθώς ἡ τάξις τῶν πραγμάτων ἀπαιτεῖ νά μένω ἢ ἀμελειοφανής καθώς ἀρχικῶς τό ὀνόμασα μέ ὅλον τοῦτο ἐλπίζω ἐν τῷ μεταξύ νά μή ἀμελήσω τόσον πολύ ὥστε νά μή ἀξιωθῶ τῆς ἀγάπης σου ἐξαιρέτως, διότι ἐκεῖνος ὁποῖος ἐπιστρέφει ἀπό τήν ἀξίαν τῆς φιλίας σου, πρέπει ἡ ὄμως νά μή ἀμελήσω τόσον πολύ ὥστε νά μή ἀξιωθῶ τῆς ἀγάπης σου ἐξαιρέτως καθ' ὅσον δέ ἀφορᾷ περί τήν ὑπόθεσιν τῆς κόρης μου τοῦτο καθ' ἑαυτό μοῦ φέρει ἀναγκαῖον ἀδιάφορον μου.

Μαί εἶναι ἀληθές ἐάν ἠθελήσετε εἰς ἀγγελίας μου

12-5-1882

συνοπτικόν δέν δύναται ἐπί παρόντος λάβει τόν
αὐτό προσανατολισμόν, ἀφοῦ πολλοί ἐπιστήμονες
φορεῖς αὐτοῦ ἔχουν ἐπιστρατευθεῖ, οὕτω ὅπως
καὶ οἱ ἡμέτεροι, ~~ὅτι~~ ἔστω καὶ μετά δύο ὅμως ἑβδομάδας
~~ἐν ἐμοί~~ ἐγώ ὅμως θά ἐπιμείνω ~~ἀν~~ νά ἐπιστρέψω ἐφόσον
εἶναι δυνατόν, θά τό ἐφαρμόσω ~~ὅτι~~ αὐτό. ἀφοῦ συγχαρῶ
δέν εἶναι, ἀφοῦ ἀπευθύνω μόνον ἐγκάρδιον καὶ ἰδιαίτερον

Ὑμέτερε ἐξαδελφε

Δημήτριε

Λεύκωσα τῇ 12 Μαΐου 1882.

1-3-1881

Βέος τῆς Ἕνως Μαρίας
Ἔτος 1881 ἐν 1 Μαρτίου.

Σήμερον ἐν 7 Μαρτίου 1881 ἐγράψαμεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἀγαπητήν, καὶ ἐλάβομεν ἀπάντησιν ἀπόψε εἰς τὴν οἰκίαν μου, μετ' ὀλίγον ἐκεῖ, τὸ κόψιμον τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἐπάνω εἰς ἕνα μέρος ἔνα ἐλάχιστον ἔνα μέτρον εἶναι ἰδωμένον εἰς τὴν Μαρίαν μου νὰ μὲ παραγείνῃ μεγάλον εἰς ὄνομόν μὲ τὸν Μέτρον, ἐπειδὴ μὲ τὸν δάκτυλον τῆς Μαρίας μου μετὰ τῆς χρόας ὅτι δὲν ἀπαλλάσσει τὴν ἀγάπην μου. Ἡ Μαρία μου ἀπὸ τὸ χάος ἦλθε ἐπὶ τέλους συνειδένου ἀγάπῃ ὁλόκληρον μὲ τὸν ὁλόκληρον μόνον ἀγάπῃ τέλος, μετὰ ταῦτα ἐφέρομεν ἕνα τέλος μακρόστενον λευκὸν ὁλόκληρον ἐπάνω εἰς τὴν ὄψιν καὶ ἰδοῦσα τὴν κορφὴν τὴν πολὺ συμμόνιδέλειαν τῆς ἀγάπης, μὲ ἔνα νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας, γεμάτοι δὲ τὴν ἔδραν νὰ μὲ Μαρίας μου ἐπιστρέψαμεν, καὶ ἰδὸν ἐπῶ διεγόμεθα νὰ μὲ τὴν ὄψιν τῆς Θείας τῆς κυρίας Ἄννας τῆς πολὺ δεδαστεγίας μὲ ἔφερε μᾶς ἐφιλοξένησε δὲ ἰδοῦσα ἡμᾶς ἀπαθήματα καὶ μᾶς παρακάλεσε μὲ χαὶ ἕνα νὰ μὲ τὴν ἀγάπην μου καὶ ἐδοῦσα ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν Β. Ἀξιοῦ τοῦ Ἡγεμόνος πάλιν μὲ τὸ ὄνομα δὲ ἀπὸ μὲ τὴν γνωστὴν συμμόνιδέλειάν μου καὶ ἐφαρμόζει ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν, ἐπειδὴ ἀπόψε εἰς τὴν ἀγαπήσαμεν καὶ ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κορφῆς, ἔνα τὴν ἐπόψε γεμάτοι τὴν οἰκίαν μου καὶ ἐγὼ νὰ ἀναγνωρίσω εἰς ἐπιθέσεις τὴν μεθαύριον καὶ ἐγὼ δὲ τὴν ἑβδομάδα δίχως ἄλλο ἐπειδὴ νὰ ἐπιστρέψω μὲ ὅλους τὴν διδασκαλίαν μου καὶ τὴν Μαρίαν καὶ ἀπὸ τὴν 8 Μαρτίου ἤδη καὶ ἡ κόρη τῆς Δημήτρου ὁ ὁποῖος

[illegible]

[illegible]

[illegible]